

Armsad Kristlaste Ühenduse liikmed ja sõbrad!

Praegune olukord Euroopas ei võimalda, et eelolevate ülestõusmispühade ajal külastaks Eestit Kristlaste Ühenduse preester. Ei ole isegi kindel, kas kristlastel saab üldse olema võimalik kokku tulla, et üheskoos Kristuse ülestõusmist pühitseda.

Käesolevas eriolukorras saadame Teid (nagu kõiki kogudusi ja inimesi, kes on meile südame peale pandud) oma mõtetes ja palvetes. Prahas, kuhu me praegu oleme „koduaresti“ jäänud, tselebreerime iga päev inimpühitsustalitust, kuigi ka Praha koguduseliikmed ei tohi meie kirikus koguneda. Teenistust teeme kõikides keeltes, milles inimpühitsustalituse tselebreerimine on meile usaldatud – vähemalt ühel korral nädalas ka eesti keeles. Usume, et ka Teie nagu kogudus, nagu vennad ja õed Kristuses, kannate üksteist oma mõtetes ja palvetes, ja loodame, et ka väliselt saate vähemalt siin ja seal kohtuda ja üksteisele ka igapäevaelus abiks olla.

Kogunemiskeelust hoolimata on meil praegu Prahas palju tegemist, kõigepealt koguduse ja koolielu korraldamisega uutes tingimustes. Sellegipoolest proovime järgnevatel päevadel mitte ainult vaimus Teid saata, vaid ikka ja jälle sellel praegu võimalikul viisil lähendada paar sõna ja mõtet selle kohta, kuidas võiksime ennast Kristuse ülestõusmise pühaks ette valmistada ja seda koos pühitseda, isegi kui me füüsiliselt oleme üksteisest kaugel. Teie mõtted ja algatused on oodatud ja teretulnud.

Tähtis on, et me oma mõtteid ammutaksime loovast vaimust. Ärgem võtkem lihtsameelselt vastu seda esimest, mis praeguses olukorras lebab käeulatuses. Paljud kristlased haarasid võimalusest, mida pakub järjest tihedam elektrooniline võrk meie vahel, ja „kogunevad“ jumalateenistuseks ekraanide ette. Meie arvates on see just samm vastupidises suunas, kui milles peaksime liikuma. Igal kohtumisel on väline ja sisemine tõelisus. Kirikus jumalateenistusest osa võttes kohtume nii väliselt, kui sisemiselt. Ekraanilt jumalateenistust jälgides me väliselt ei kohtu, kuigi tekib välise kohaloleku illusioon; aga sisemiselt kohtuda on selle juures raskem, sest meie hingejõud on selle illusiooniga hõivatud. Sellepärast — olukorras, kus maailm meid sunnib välisest kohtumisest loobuma — proovigem leida teed kohtumaks sisemiselt ja tõeliselt.

Praha karantiinist südamlikult tervitades

Teie Virve ja Milan

(19. märtsil 2020)